

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 44. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022825930656/facsimile.pdf (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Da traadte min Moder ind i Værelset.

Alle de lange Rækker Gloser, jeg havde siddet og syslet med, rutschede sammen med et Ryk, jeg fór op, som om jeg skulde forsvare mig. Moder var bleg, men ikke mere sky. Hun saa' fast paa mig: „Jeg vil tale med dig, Thora!“

Det slog mig, at dette bløde, fugtige Spil, der ellers laa over hendes Øjne, helt var borte, de var brune og tørre, med en Glans som af Sten.

„Thora“, sagde hun, „jeger din Moder“.

Jeg trak Læberne spodsk op.

„Du har ikke Ret til at behandle mig, som Du har gjort i Dag. Du er saa ung og forstaar ikke Verden.“

„Nej, Gud ske Lov!“

„Herregud, Thora“ — jeg kunde høre, hvor Moder kæmpede med sig selv og var lige ved at komme til at græde — „hvorfor vil du dog gøre mig saa ulyk-

kelig? Synes du, det er pænt!“ — og hun greb frem efter min Haand.

Men jeg undveg Grebet, som om det havde været en væmmelig Edderkop, der var ved at krybe op paa mig.

Moder blev rød og sagde hidsigt: „Du er et ufornuftigt Barn.“

Da var det, jeg kendte Moders Udtryk igen, fra den Gang hun i Udlandet havde grebet mig om Haandleddet og heftigt spurgt, om jeg ikke troede, hun havde elsket Fader. Jeg følte mig paa en Gang saa oprørt og saa umaadelig overlegen. Og da var det, jeg svarede: „Hold Mund!“

Jeg fortrød det ikke engang, efter at det var undsluppet mig og jeg rigtig havde hørt det, følte mig blot stolt som den, der har slaaet en Fjende, han kan magte.

Moder ligesom slugte, hvad jeg havde sagt, med halv aaben Mund, men saa fór hun rasende op: „Du har ogsaa været